

Аграрії можуть збирати втрічі більше зернових, використовуючи досягнення українських селекціонерів

Сучасне сільськогосподарське виробництво неможливе без застосування новітніх технологій. Уже не можна сподіватися тільки на родючі землі та працювати руки. Зміна кліматичних умов, виснаження та забруднення мінікатами ґрунтів призводять до зменшення врожайності сільськогосподарських культур. Вчені світу б'ють на сполох, прогнозуючи в майбутньому нехватку продовольства на планеті. Тому керівники сільськогосподарських підприємств беруть на озброєння екологічно чисті технології виробництва як рослинної, так і тваринної продукції, що дозволяє в разі збільшити його. Уже не дивина, коли аграрії отримують по 2, а то й 3 урожаї на рік. А все завдяки науковим дослідженням, які вони залюбки застосовують на своїх угіддях.

У сільськогосподарських підприємствах

Аграрії можуть збирати втрічі більше зернових, використовуючи досягнення українських селекціонерів

(Закінення. Початок на 1-й стор.)

В Україні діє потужна школа науковців, які займаються нанотехнологіями в агропромисловості. Уже три роки співпрацює з деякими з них і обласний СГПП «Маяк» Анатолія Остапчука, виділивши в господарстві 600 га для дослідного вирощування кукурудзи. А минулого четверга в СГПП «Маяк» завітала вчена й аграрії з Полтавської, Вінницької областей і Києва, аби обговорити особливості застосування нанотехнологій у сільському господарстві, поділитися своїми ідеями і пошукати шляхи досягнення селекціонерів, без роботи яких годі сподіватися на гарні врожаї.

СГПП «Маяк» складили рентабельного виробництва
Вітаючи поважних гостей на ширій Полтавській землі, Анатолій Остапчук коротко розповів про господарство, яке очолює з 1988 року. Нині тут працюють 210 чоловік, обробляють 3000 га сільськогосподарських культур. Спеціалізуються СГПП «Маяк» на молочному скотарстві. Тож утримують понад 400 корів. Надорощує, як і в попередні роки, від 4,5 до 5 тис. літрів молока. Всього ж мають 2000 голів ВРХ, 100 свиноматок і 200 свідів.

Чи легко нині сільгосподарям, коли попитання зростає ціна на паливо, добрива, дорожжєві електроенергії? Та не в характері Анатолія Остапчука пасивати перед труднощами. Криза в країні змушує його шукати можливості для розв'язання складних проблем господарства. А це, вважав, не можна допустити зниження великих сільськогосподарських підприємств. Акрім людей збирають своїм і з сараю, що сільськогосподарські землі продаватимуть. А хто зможе їх купити і не навчався використовувати угіддя?

Три роки тому, познайомившись із науковцями з Одеського і Миколаївського університетів, Анатолій Остапчук узяв і в себе запровадити нанотехнології, що дає дуже певні результати. База кормова база господарства збільшилася втричі за останні роки, а не 5, а 3, а багатьох інших господарств. Кошти, що отримують від продажу молока, використовують для розвитку виробництва.

Вардано, що батьківську чужку добре засів сін Грор, який, отримавши вищу сільськогосподарську освіту, повернувся в село і разом із батьком господарює на рідній землі. Так, досвід батька й синова завзятість дозволяють «Маяку» займатися справді лідерською позицією серед агропромислових підприємств краю. Завдячуючи й селюкам, адже мають борівця, а значить, з оптимізмом дивляться в майбутнє. Ім не треба шукати заробітку десь. А Анатолій Остапчук зазначає, що на Поліссі добрі та порядні люди, а землі великі й правозастосовні.

Тролейбус у селі – мрія Миколи Андрійченка
Почесний професор Полтавської державної аграрної академії, голова правління СВК «Радіськівський» Кобеляцького району Полтавської області Микола Андрійченко оповідає, що без селекції аграріїв не обійтися. Понад 40 років вивдає Микола і вивчає хліборобський професії. Про його дітві – сільськогосподарський виробничий кооператив «Радіськівський» - знають не тільки в Україні, а й нас – в трих бранді, - розповідає. Вирощують лікарські рослини, кукурудзу на наступні «субсидійні культури». І саме завдяки науковим досягненням відбувається успіх у роботі.

Отримавши дослідні поля з кукурудзою в СГПП «Маяк», Микола Васьович зацікавився задоволеністю. Він уявляв, що і на наших не дуже-то і родючих ґрунтах і несприятливих погодних умовах господарство не зостанеться без корів для худоби, і не тільки. Полтав-

кий аграрій і себе вирощує сорти кукурудзи, виведені винятково фахівцями Науково-дослідного інституту аграрної Полтавської державної аграрної академії та Інституту сільськогосподарського степової рослин. Насіння господарство реалізує не лише в Україні, і навіть за кордоном. Акрім того, він має. Акрім того, він має. Акрім того, він має. Акрім того, він має.

за рахунок цього підвищується врожайність культур).
Добрим господарям давно не вважалося нехати мати дорогі іржаві усадки зернової – засівали поле якомога насиченішим, куди його в найкращий вироби. В умовах же, коли можливість збільшити посівні площі немає, дбайливі господарі прагнуть максимізувати підвищені свої врожаї за рахунок застосування сучасних технологій вирощування та висівки високоінтенсивних гібридів. А допомогти їм в цьому селекція, що як ніхто не гірша, а часто і краща за зрубком. Так, академік, провідний селекціонер Борис Дробинський вивів понад 158 гібридів кукурудзи, багато з яких успішно вирощують на своїх полях Микола Андрійченко. Він вважає вченого одним із кращук у світі.

На Поліссі Микола Іванович завітав упроще. Погадаю задоволені. Взагалі ж визначені сорти гібридів кукурудзи на площах СГПП «Маяк» - початковий, оригінальний, солонийський. Уявляючи, що Рівненщина має сприятливі землі та клімат для успішного вирощування єдиного поля.

У шалій зоні сам Бог велів зацікавив тваринництвом, - зазначає аграрій. Взагалі, що «Маяк» успішно це робить. Нині фахівець інституту кукурудзи вивчає два сорти гібридів кукурудзи – багрянці і жовті. Для тварин такий корм дуже необхідний. Бо дає ім енергію та здоров'я.

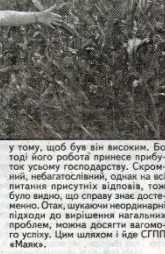
Важко було не поаірити Миколі

Підтримав колеги й завідувач лабораторією селекції озимих пшениць Полтавської державної аграрної академії, доктор сільськогосподарських наук, професор Володимир Тищенко. Він пропонує застосування хімічних добрив на полях. Акрім в арсеналі науковців є чимало органічних засобів як для підвищення рослин, так і для боротьби зі шкідниками та бур'янами. Про шкоду гербіцидів і пестицидів тепер знають усі. Вони не тільки небезпечні для людини, яка споживає насичені ними овочі та фрукти, а й для землі, що на десятирічків стає мертвою. І проблема в тому, що дуже мало господарств застосовують у своїй діяльності органічні. І це в час, коли весь світ бореться за екологічно чисту продукцію, а без очищення від хімічних сполук ґрунтів нічого не вийде, вважавши учений Борис Остапчук, який і займається нанотехнологіями в сільськогосподарському виробництві. Він пропонує колегам свої розробки.

Разом із Анатолієм Остапчуком запропоновали гостям подивитися, як засівають підготовлену площу ріпаком. Внесли на неї тільки органічний препарат. Завдяки чому, зазначає Борис Остапчук, урожай буде високим. За процесом

уважно слідкував головний агроном Сергій Трофимчук. Фахівець добре знайомий із останніми розробками вчених і не боїться застосовувати нові технології. Завдяки цьому, зазначає Микола Іванович, урожай буде високим. За процесом

у тому, щоб був він високим. Бо тоді його робота принесе прибуток усякому господарству. Сором заважає скопити молочноїм кормам, насіння яких можуть придбати в «Радіськівському». І така співпраця принесе користь обоим українським підприємствам. А це означає, що і в Рівненщині, і у тваринництві варто відновитися від ступеня хімічних препаратів, а перейти до органічних.

100 центнерів – не межа

І хоча головне завдання полтавських селекціонерів полягає в розробці нових сортів озимих селекційного процесу на основі еколого-генетичного підходу та створення нових сортів пшениць озимих, гороху, сої та проса, висхідного до вирішення нагальних проблем, можна досягти вагомих успіхів. Цим шляхом і йде СГПП «Маяк».

і на Поліссі, вперше вивели сорт пшениць вільшана, що має життєво корисну систему, завдяки чому рослина краще добуває вологу в засушливі періоди. Тому саме цей гібрид у нас значно підвищує урожайність пшениць. Насіння вільшани добре сходять. Отож варто придбати його й іншим господарствам Рівненщини. Вони можуть розраховувати на допомогу селекціонерів, адже зацікавлені у високих урожаїв і сучасних технологіях, тобто в селекції високої якості. І тоді 100 центнерів доброго насіння зерна з гектара не будуть мрією, а поштовхом до ще кращук показників. А Україна, переконаний Володимир Тищенко, і тримається на таких фахівцях, як Микола Андрійченко й Анатолій Остапчук, які унікальні не тільки зберегли господарства, а й модернізували виробництво, застосовуючи новітні наукові технології.

Стевія медова – подарунок неба

З'явилася на теренах України ця диво-рослина 1984 року. І в її долинах, мабуть, не дуже багато людей знають про неї. Акрім її вирощували у військово-промисловому комплексі для харчування космонавтів, енергетиків, ракетників... А от в Японії, подає заступник заступника природних цукрозамінників Українського науково-дослідного інституту цукрової буряків, кандидат сільськогосподарських наук Володимир Стефанюк, ставилися до цієї рослини як до Божого послання. Стевія допомогла японцям подолати наслідки аерозабруднення. І вважали її до однієї з державних програм. І досі там вирощують і не тільки продукти харчування. Тож і не дивно, що серед нас, як життя громадян цієї країни – 30 років. До речі, законом суворо заборонено вивозити рослину з Японії. У нас же не бачать знати, яка то велика цінність. При цьому широко використовують шугину замінники цукру, що для організму людини здають тільки

Володимир Ісупович розповідає, що рослина стеви в 30 разів солодшість за цукор, а ліній (шедин органічний цукрозамінник) – у 100. Вирощує її та технології висхідного виведення, каже, нескладні. Тож три базисні можна не тільки отримати корисну продукцію, а й заробити чималі кошти. Стевія очікує організм, зміцнює імунну систему, її застосовують навіть для профілактики онкологічних недуг. Доступна й за ціною, а придбати траву можна в аптеках.

Продукцію інститут виробляє для наукової мети. Але, зазначає Володимир Стефанюк, бажаним виробничим стевом надають рекомендації, запропонованої розсаду. Науковцю вже видав 4 книги про її цінності властивості. Іх дуже, там, хто зацікавлений медовою травою. А це може підніти дослідник, як досягти успіху в будь-якій справі. Акрім свого часу понад 10 років очолював кооператив на Херсонщині. Завдяки невдачі господарством отримав великі результати, що дозволяло, наприклад, створити власне телебачення.

Учасники своєрідного дня поля в Зношенцях ще довго обмінювалися досвідом у межах сільськогосподарського підприємства, прислухалися до поради учасників, ставили запитання, на які відповідали не так легко, бо відповідей іменитим гостям. Акрім нічого не може передбачити, який неперемінний сортир підготує мати-природа для аграріїв: то попросить нових сортів пшениць майже влупу... Та всі зійшлися на одному: тільки обробивши урожай виробників і науковців можна досягти бажаного результату, не змарнувавши часу, а значить, вважати не дивитися вперед, працювати, і тоді можна крилати заварити влітку в життя одвічну мрію хлібороба – щоб у кожного на столі була запашана пшенична остиця з доброго українського зерна.

Світлана ЛІШКО. Фото Василь СОСЮКА.